

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 812

гр. Пловдив, 04.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Розалия Кр. Шейтанова

Членове: Миглена Р. Маркова
Спасимир Сп. Здравчев

като разгледа докладваното от Миглена Р. Маркова Въззивно частно наказателно дело № 20225300601622 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 и ал. 8 от НПК.

С определение № 43 от 25.07.2022г. постановено по ЧНД №289/2022г., Асеновградският районен съд –IV-ти н.с. е отменил Постановлението на РП-Пловдив, ТО- Асеновград, с което е прекратено наказателното производство по ДП № 248/2021г. по описа РУ на МВР гр.Асеновград.

В хода на разследването Б. С. В. е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.133 вр. с чл.129 ал.2 от НК и му е взета мярка за неотклонение „Подписка“.

Срещу така постановения съдебен акт е постъпила жалба от адв. И.П. – защитник на обв. Б. В., с която се иска отмяна на определението на РС-Асеновград като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалните и процесуални норми. Сочи се че неправилно е прието, че деянието е съставомерно, както и че не е налице случайно деяние, предвид събраните по делото доказателства. Наведени са доводи, че е налице нарушение на принципа *ne bis in idem*, тъй като има произнасяне на прокурор по делото, с акт, с който е прекратено наказателното производство, поради което и е налице пречка за водене на досъдебно производство срещу Б.В. и същото следва да бъде прекратено на осн. чл.24 ал.1 т.6 от НПК. Сочи се и че първостепенният съд е превишил правомощията си като е посочил какво престъпление е извършено и спрямо кого следва да бъде повдигнато обвинение. Иска се да се отмени Определението на РС-Асеновград и да се потвърди Постановлението на РП-Пловдив, ТО-Асеновград за прекратяване на наказателното производство като правилно и законосъобразно.

Пловдивският окръжен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, обсъди доводите, наведени в жалбата и аргументите в атакуваното определение, намира жалбата за процесуално допустима, а разгледана по съществото си за

НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакуваното определение Асеновградският районен съд е отменил Постановление на РП-Пловдив, ТО-Асеновград, в което е прието, че обв.Б.В. не е извършил престъпление по чл.133 вр. с чл.129 ал.2 от НК, предвид липсата на елемент от субективната страна на деянието. Изложени са съображения, че при небрежност, в съзнанието на дееца липсват представи за обществената опасност на деянието и неговия вредоносен резултат, но той е бил длъжен да ги предвиди. Посочено е и че задължението на дееца да предвиди настъпването на вредните последици произтича от правила изработени от науката, техниката и общите норми на поведение, които са изрично закрепени в нормативен акт. Наблюдаващият прокурор е приел, че в случая такъв нормативен акт липсва, поради което и деянието е несъставомерно от субективна страна. Прието е, че в конкретния казус е налице случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК, поради което и воденото срещу обв.В. наказателно производство следва да се прекрати, тъй като същият не е бил длъжен и не е могъл да предвиди настъпването на обществено опасните последици, поради наличие на обективните обстоятелства, при които е осъществено деянието, /без същите да са посочени/. Изложени са схематично и съображения, че доколкото досъдебното производство е било образувано по чл.134 ал.1 от НК и впоследствие прекратено с Постановление на наблюдаващия прокурор са налице основания за прекратяване на производството на осн. чл.24 ал.1 т. 6 от НПК, предвид забраната *ne bis in idem*.

При извършения съдебен контрол на Постановлението за прекратяване на наказателно производство, РС-Асеновград е възпроизвел изложената от РП-Пловдив, ТО-Асеновград фактическа обстановка, като е приел, че са събрани всички относими към предмета на доказване по делото доказателства и доказателствени средства, но направения извод за несъставомерност на деянието и че е налице случайно деяние е неправилен.

Настоящият състав на Пловдивският окръжен съд счита, че изложената в Постановлението за прекратяване на наказателното производство и в Определението на РС-Асеновград фактическа обстановка е установена въз основа на събрани по реда на НПК доказателства, които установяват в пълнота обективната истина, съобразно чл.13 от НПК. В тази насока са правилни съображенията на първостепенния съд, че са изяснени всички факти и обстоятелства включени в предмета на доказване съобразно чл.102 от НПК, но направения извод за наличие на случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК е неправилен. Изложените от първостепенния съд аргументи и съображения в тази насока са правилни и законосъобразни, поради което и не следва да се преповтарят от настоящия съдебен състав.

Въззивният състав намира, че първостепенният съд при извършения съдебен контрол на атакувания пред него прокурорски акт е изпълнил задълженията си визирани в чл.243 ал.6 т.3 от НПК, като е извършил пълна

проверка на обосноваността на акта и неговата законосъобразност, като е преценил дали изводите на прокурора почиват на верен и точен анализ на събрания по делото доказателствен материал, без да е допуснато изопачаване на смисъла им или те да са превратно тълкувани. Обосновано и правилно, след като РС-Асеновград е приел, че неправилно е приложен материалния закон е отменил постановлението за прекратяване на наказателното производство и е дал указания свързани с приложението на закона. В тази насока не се възприемат от настоящия съдебен състав като основателни възраженията на адв. П, че първостепенният съд е надвишил правомощията си указвайки на държавното обвинение за какво престъпление и спрямо кого да повдигне обвинение. Видно от събраните по делото доказателства Б. В. е привлечен в качеството на обвиняем по чл.133 от НК съобразно указания на ОП-Пловдив дадени в Постановление от 21.02.2022г., поради което и не може да се приеме, че съдът е иззел правомощията на прокуратурата, визирани в чл.127 от Конституцията на Р.България. Същият както беше посочено и по-горе само е изпълнил задълженията си при извършения съдебен контрол на Постановлението за прекратяване на наказателното производство съобразно чл.243 ал.6 т.3 от НПК.

Не се споделя като основателно възражението на адв. П, че в случая е налице забраната *ne bis in idem*, а именно забраната за повторно съдене и наказване на едно и също лице за едно и също престъпление. Досъдебното производство е образувано на осн. чл.212 ал.1 от НПК срещу Неизвестен извършител за престъпление по чл.134 ал.1 т.2, вр. с чл.129 ал.2 от НК, за което е изпратено от РП-Пловдив, ТО- Асеновград, уведомление съобразно чл.75 ал.2 от НПК до пострадалата- Г. Н. Т.. След провеждане на разпити на свидетели, събиране на писмени доказателства по делото и изготвяне на техническа експертиза по безопасността на труда и предявяване на материалите по делото на пострадалата и нейния повереник, наказателното производство е прекратено от наблюдаващия прокурор на осн. чл.243 ал.1 т.1 вр. с чл.24 ал.1 т.1 и т.7 от НПК с постановление от 04.01.2022г.

В соченото Постановление за прекратяване на наказателното производство държавния обвинител е развил доводи, че деянието е несъставомерно по чл.134 ал.1 от НК, налице е престъпление по чл.133 от НК, но за да се възбуди наказателна преследване е следвало пострадалото лице Г. Т. да е подало тжбба до прокурор в 6 месечен срок от датата на деянието, който срок бил изтекъл, без такава да е депозирана от нея.

Постановлението за прекратяване на наказателното производство било ревизирано по реда на инстанционния контрол от ОП-Пловдив, която с Постановление от 21.02.2022г. потвърдила постановлението на РП-Пловдив, ТО-Асеновград в частта за несъставомерност на деянието по чл.134 ал.1 т.2, вр. с чл.129 ал.2 от НК и указала досъдебното производство да се води с оглед данни за престъпление по чл.133 вр. с чл.129 ал.2 от НК. Доколкото постановлението за прекратяване на наказателното производство от 04.01.2022г. не е било обжалвано пред РС-Асеновград в 7-мо дневния срок,

същото няма стабилитет на влязъл в сила съдебен акт. Ето защо и е подлежал на инстанционен контрол, т.е проверка на акта от по-горестояща прокуратура, който е извършен в едногодишния срок визиран в чл.243 ал.9 от НПК. Гореизложеното обуславя извод, че спрямо обв. Б.В. не е била реализирана два пъти наказателна отговорност за едно и също деяние, още повече че същият не е бил привлечан като обвиняем по чл.134 ал.1 т.2, вр. с чл.129 ал.2 от НК.

Предвид гореизложеното, обжалваното определение на първоинстанционният съд е законосъобразно и следва да се потвърди, поради което и на основание чл.243 ал.7 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №43 от 25.07.2022г., постановено по ЧНД №289/2022г. по описа на Районен съд Асеновград–IV-ти н.с.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____